

ಕಳೆದ ದಿನಗಳ ನೆನಪುಗಳು

(ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದರ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಸಮಕಾಲೀನ ಘಟನೆಗಳು)

ಮೂಲ ಬಂಗಾಳಿ: ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರದ್ಧಾನ್ಂದ

ಅನುವಾದ: ಪ್ರವ್ರಾಚಿಕಾ ಯೋಗಾತ್ಮಪ್ರಾಣಾ

ಭಾಗ ೨೭

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ದೇಹತ್ಯಾಗದಿಂದ ವಿರಜಾನಂದರ ದೇಹ-ಮನಸ್ಸುಗಳು ಕಮರಿಹೋಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತುರಿಯಾ ನಂದರು ಅವರಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡುತ್ತ ಹೀಗೆ ಪತ್ರವೊಂದನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು:

ಬೇಲೂರು ಮಠ
೧೮ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೦೨

“...ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಭೌತಿಕ ಶರೀರವು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯು ಮುಂದೆ ವರ್ಧಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೀನವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದಿರುವೆ. ನಿನಗೆ ಮಂಗಳ ವಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗುವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೋ. ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಸದುದ್ದೇಶ ಇನ್ನೇನಿರಲು ಸಾಧ್ಯ?... ಗುರಿ ತಲುಪುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಂಕಿಸಬೇಡ. ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ ಹೋಗು. ಬೇಕಾಗುವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅವರೇ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.”

— ನಿನ್ನ ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷಿ
ತುರಿಯಾನಂದ

ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಕಾಶಾನಂದರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಕೆಲತಿಂಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ವಿರಜಾನಂದರಿಗೆ ಆಗ ಬೇಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದುಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ಯಾಮಲಾತಾಲ್‌ನಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕಡೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದುಬಿಡುವುದೇ ಲೇಸು ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ, ಗುರುಭಾಯಿಯೂ ಆದ ಪ್ರಕಾಶಾನಂದರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಇತ್ತು. ಸರಿ, ಪ್ರಕಾಶಾನಂದರು ಕಂಖಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ವಿರಜಾನಂದರು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿಬರುವುದೆಂದು ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಂದು ರೈಲು ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು. ಬೇರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಪ್ರಕಾಶಾನಂದರನ್ನು

ಅವರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೋಡಲಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲ ವರುಷಗಳಲ್ಲೇ (೧೩ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೨೭ರಲ್ಲಿ) ಅವರು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು. ವಿರಜಾನಂದರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ದುಃಖ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

೧೯೨೩ರ ಜೂನ್ ೨೮ರಂದು ವಿರಜಾನಂದರ ೫೦ನೇ ಜನ್ಮದಿನ. ಅಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ದೇವರಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಠಾಕುರ್, ಶ್ರೀಮಾತೆ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಚಿತ್ರಪಟಗಳನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದರು. ಬಗೆಬಗೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದೇವರಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದರು. ಆಶ್ರಮದ ನಿವಾಸಿಗಳೆಂದರೆ ವಿರಜಾನಂದರು

ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು, ಅಷ್ಟೇ. ಆದರೂ ಮೂವರ ಉತ್ಸವವು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೆರಡು ವಿಯೋಗದ ನೋವನ್ನು ವಿರಜಾ ನಂದರು ಸಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರೂ, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವ ರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೃಪೆ ಪಡೆದವರೂ ಆದ ಯದುಪತಿ ಚಟ್ಟೋಪಾ ಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೃದಯಾಘಾತದಿಂದ ಮೃತರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಶ್ಯಾಮಲಾತಾಲ್‌ನ ಉಚಿತ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಕ್ಕೆ ಉದಾರ ವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಹಾಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿಗೆ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಯಿಲು ಬರೆದಿ ದ್ದರು. ೧೯೨೩ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೨ರಂದು ಬಾಲ್ಯಸ್ನೇಹಿತನೂ, ಗುರುಭಾಯಿಯೂ ಆದ ಶುಕುಲ್ (ಸ್ವಾಮಿ ಆತ್ಮಾನಂದರು) ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ವೈರಾಗ್ಯ, ತಪಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಶುಕುಲ್ ಮಹಾರಾಜರು ಸಕ ಲರ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರ ಹಾಗೂ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ವಿರಜಾ ನಂದರು ಅವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಭಂಡಾರಕ್ಕಾಗಿ (ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆಗಾಗಿ) ಕಾಶಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಶ್ಯಾಮಲಾತಾಲ್ ಆಶ್ರಮದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಗಲೆ ಯಿತ್ತು. ಅದರ ಮಾಲೀಕನಾದ ಮಿ. ಬ್ರೌನ್ ಬಂಗಲೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ವಿರಜಾನಂದರಿಗೆ ಮಾರಲಿಚ್ಛಿಸಿದನು. ಅವನು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದನು. ಆಶ್ರಮದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ, ನಿರ್ಜನವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಬಂಗಲೆಯು ಸಾಧನೆ ನಡೆಸಲು ತುಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದೆನಿ ಸಿತು ವಿರಜಾನಂದರಿಗೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತುಂಬ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅದನ್ನು ೧,೩೦೦/- ರೂಪಾಯಿಗೆ, ೧೯೨೪ರ ಆಗಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಖರೀ ದಿಸಿದರು. ಈ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲೇ ಈಗ ವಿರಜಾನಂದರು ಮೊದಲಿ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವನ್ನು ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ಯಾಮಲಾತಾಲ್‌ನ ಉಚಿತ ದವಾಖಾನೆ ಹಾಗೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾಸಿಕವಾಗಿ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. 'ವಿವೇಕಾ ನಂದ ಆಶ್ರಮ'ದ ಅಧೀನದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ 'ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸೇವಾಶ್ರಮ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಇಡಲಾಯಿತು. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವವಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ಶ್ಯಾಮಲಾ ತಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತೊಡಗಿದರು. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಸೇವಾಕಾರ್ಯದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಿರಜಾನಂದರೇ ಸೇವಾ ಶ್ರಮದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ೧೯೨೪ರ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ದವಾಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾ ಯಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

* * *

೧೯೨೬ರ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಠ ಹಾಗೂ ಮಿಷನ್ನಿನ ಮಹಾ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೇಂದ್ರದಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಮೇರಿಕದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ಪರಮಾ ನಂದರೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ವಿಪುಲವಾದ ಈ ಸಾಧು-ಭಕ್ತ ಸಮಾ ಗಮಕ್ಕೆ ವಿರಜಾನಂದರೂ ಸಹ ಬಂದೇ ಬರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಶಾರದಾನಂದರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯು ತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹೋಗಲು ವಿರಜಾನಂದರು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೇನು ಮಾಡುವುದು? ಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಪತ್ರವು ಬರು ತಿದ್ದುದರಿಂದ 'ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವೆ' ಎಂದು ಮರು ಪತ್ರ ಬರೆದರು. ಸ್ವೇಷನ್ನಿಗೆ ಬಂದಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆ ದೊಯ್ಯಲು ಬಂದಿದ್ದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು, 'ನೋಡ್ತಾ ಇರಿ ಮಹಾ ರಾಜ್, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವು ಮಠದಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ' ಎಂದರು ನಗುತ್ತ. 'ಅದ್ದೇ? ನೋಡೇಬಿಡೋಣ' ಎಂದರು ವಿರಜಾನಂದರು. ಆದರೆ ವಿರಜಾನಂದರಿಗೇ ಸೋಲಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಡುವು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ.

ಮಹಾಸಮ್ಮೇಳನವು ಏಳು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಮಠ ಮತ್ತು ಮಿಷನ್ನಿನ ವರ್ತಮಾನದ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ವೃದ್ಧರಾಗಿ ದ್ದರು. ಇತ್ತ ಮಠ ಹಾಗೂ ಮಿಷನ್ನಿನ ಕೆಲಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೂ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಶದವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾರದಾ ನಂದರು ೧೨ ಮಂದಿ ಯೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಈ ಕಮಿ ಟಿಗೆ ಮಠ ಹಾಗೂ ಮಿಷನ್ನಿನ ಹಲವಾರು ಕೆಲಸಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಭಾರವು ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಶಾರದಾನಂದರು ವಿರಜಾ ನಂದರಿಗೆ, "ಇವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ನೀನೇ ಹಳಬ; ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನೇ ಈ ಕಮಿಟಿಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಬೇಕು" ಎಂದರು. ವಿರಜಾನಂದರ ನೂರಾರು ನೆಪಗಳು, ಅಸಮ್ಮತಿಗಳು ಶಾರದಾನಂದರ ಯುಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಕೋರಿಕೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಜನ ನಿಬಿಡ ಕೋಲಾಹಲದ ನಡುವೆ ಕರ್ಮಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ದರು.

೧೯೨೭ರ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಿಂದು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೊಬ್ಬರನ್ನು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಮಹಾಪುರುಷ ಮಹಾರಾಜರು ಮತ್ತು ಶರತ್ ಮಹಾರಾಜರು ವಿರಜಾನಂದರನ್ನೇ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರು. ೧೯೦೬ರಲ್ಲೂ ಒಮ್ಮೆ ವಿರಜಾನಂದರು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳೂ ನಡೆದಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕೊನೆಗದು ಕೈಗೂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ೨೧ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೆದೇ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದೊದಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ವಿನೋದವೆನಿಸಿತು.

ವಿವೇಕಪ್ರಭ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಲಾರದೆ ಕೊನೆಗೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಯೂರೋಪಿನ ಉಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವೀಸಾಗೆಂದು ಫೋಟೋವನ್ನೂ ತೆಗೆಸಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಶ್ಯಾಮಲಾತಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಿಬರುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಆದರೆ ಶ್ಯಾಮಲಾತಾಲ್‌ಗೆ ಹೋದ ನಂತರ ಎಲ್ಲ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಹೋಯಿತು! ವಿಶದೀಕರಿಸಲಾಗದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೂ ಅಳಿಸಿಹಾಕಿತು. ಕಡೆಗವರು ಮಹಾಪುರುಷ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಬರೆದರು: “ತಾಕೂರ್-ಮಾತೆ-ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತಾಗ ಹೊಸದಾದ ಈ ಅಮೆರಿಕಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರೇರಣೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗುವುದು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ.”

ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದರು ಅದಕ್ಕುತ್ತರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದರು:

೧೮.೭.೧೯೨೭

ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿರಜಾನಂದ,

ನಿನ್ನ ಜುಲೈ ೧೩ರ ಪತ್ರ Bolt from the Blue (ವಜ್ರಾಘಾತ)ದಂತಿತ್ತು. ನಾನು ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅವಾಕ್ಯದವು... ನೀನು ಮಹಾಕರ್ಮವೀರ. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಅಣುಗ (ಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಷ್ಯ, ಮಗ). ಇಲ್ಲಿಯ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಥಾರ್ಥ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಂತೆ, ಅಮೆರಿಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಹಸದಿಂದ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಯಂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಹದಾನಂದವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಯಥಾರ್ಥ ಕರ್ಮವೀರ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕದಾಗಿದೆ, ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗೇಕೆ ಮತ್ತೆ ಕುದ್ರಹೃದಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದಾದೆ... ಸಂಘದ ಆದೇಶವನ್ನು ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಆದೇಶವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೀನೂ ಸಹ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ. ಸಂಘದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆಂದೂ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯನೆಂದೂ ತಿಳಿದೇ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದ್ದೆವು. ನೀನೂ ಸಹ as an obedient son of Swamiji (ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ವಿಧೇಯಪುತ್ರನಂತೆ) ಹೋಗಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿದೆ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಶ್ಯಾಮಲಾತಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಹ ಕವಿದಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಆತ್ಮಂತ ದುಃಖಿತರು. ಅದಲ್ಲದೆ ಮಿಷನ್ನಿನ ಕೆಲಸವೂ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಸಹ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲೆಂದೇ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.... ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ

ನೋಡು, ಹಾಗೂ ನಿನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸು. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಶುಭಾಶೀರ್ವಾದಗಳು.

— ಇತಿ ನಿನ್ನ ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷಿ

ಶಿವಾನಂದ

ಪೂಜ್ಯರಾದ ಶಿವಾನಂದರ ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರವೂ ವಿರಜಾನಂದರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮನದಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವವು ಇದ್ದಿರಲೂಬಹುದು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಅವರು ಮಠ ಮತ್ತು ಮಿಷನ್ನಿನ ಗುರುತ್ವಪೂರ್ಣ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ದ್ವಂದ್ವವು ಅಳಿಸಿಹೋಗಿತ್ತು. ತಾವು ಆಗ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿದ್ದಿದ್ದು ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಎಂಬುದು ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿತ್ತು.

ಮತ್ತೂ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿಹೋದವು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಘವು ಅನೇಕ ಆಘಾತಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದರು ತಮ್ಮ ಪಾಂಚಭೌತಿಕ ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ನಿತ್ಯಧಾಮವನ್ನೈದಿದ್ದರು (ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯, ೧೯೨೭). ೨೬ ಸುದೀರ್ಘ ವರ್ಷಗಳು ಅವರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದು ಗುರುತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ತಿರೋಧಾನದ ನಂತರ ಶಾರದಾನಂದರೇ ಸಾವಿರಾರು ಭಕ್ತ ನರ-ನಾರಿಯರಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿತ್ತು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಅಂತರ್ದಾನವು ಮಠ ಮತ್ತು ಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನೇ ಸೃಜಿಸಿದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಸ್ವಾಮಿ ಶುದ್ಧಾನಂದರು ಹೊಸ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡಿದ್ದರು.

ವಿರಜಾನಂದರು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಶರತ್ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಮಹಾಭೀಷಣ. ವರಾಹನಗರದ ಸಮಯದಿಂದಲೂ, ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಪ್ರಶಾಂತರಾದ, ಸಹನಾ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶಾರದಾನಂದರಿಂದ ಆಕೃಪಣ ಸ್ನೇಹ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸದುಪದೇಶಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ತಿರೋಧಾನದಿಂದ ವ್ಯಥಿತರಾಗಿ ವಿರಜಾನಂದರು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾಗ ಶಾರದಾನಂದರು ಅವರಿಗೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದರು:

ಬೇಲೂರು ಮಠ

೨೮.೧೦.೧೯೦೨

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಾಳಿಕೃಷ್ಣ,

ನಿನಗೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು, ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆವಶ್ಯಕವೇ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಸಾಧನೆ

ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉಪಕಾರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಶೀಘ್ರವೇ ನಿನ್ನ ಮನೋರಥ ಸಿದ್ಧಿಸಲಿ ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನದಾಸೆ. ಆದರೆ ೩-೪ ವರ್ಷಗಳ ತಪಸ್ಸು ದೀರ್ಘವಾಯಿತು. ಹಠ ಮಾಡಬೇಡ. ಪ್ರಾರಂಭಿಸು, ತದನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಬೇರೆ ರೂಪ ವನ್ನು ಭಗವಂತನೇ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ.... ಸ್ವಂತ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವುದಕ್ಕಿಂತ 'ಎಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತರಾಗುವವರೆಗೆ ನನಗೂ ಮುಕ್ತಿ ಬೇಡ' ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು, ಎಂಬುದ ರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿದೆಯೇನು?.....

ಇತಿ ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷೆ,
ಶಾರದಾನಂದ

ಮಾಯಾವತಿ ಆಶ್ರಮದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಶಾರದಾ ನಂದರೇ ವಿರಚಾನಂದರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವರು ಆತ್ಮ ಧಿಕವಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ ಚಿಂತಿತ ರಾಗಿ ಹೀಗೆಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದರು (ಕೊಲ್ಕತ್ತ ೨೮.೮.೧೯೦೮):

“ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಾಳಿ,

....ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನ್ನದೊಂದು ಸವಿನಯ ಕೋರಿಕೆ. ನೀನು over work (ಆತ್ಮಧಿಕ ಪರಿಶ್ರಮ) ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಗಡಹಬೇಡ. ನೀನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾಯಾವತಿಯ ಆಶ್ರ ಮವು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗುವುದಂತೂ ಖಂಡಿತ. ಸ್ವರೂಪ್, ಖಿಗೇನ್ ಗತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆಶ್ರಮಕ್ಕಾದ ನಷ್ಟವನ್ನು ನೀನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಯಷ್ಟು....”

ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳ ಮುಂದೆ ಉಗ್ರಸಂಯಮದ ಜೀವನವನ್ನು ಆದರ್ಶವಾಗಿರಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದನ್ನನುಸರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ ವಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಯಾರೂ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿರಲು ಬಯ ಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಧ್ಯಪಂಥವೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ ಎಂಬುದ ನ್ನೊಮ್ಮೆ ಶಾರದಾನಂದರು ವಿರಚಾನಂದರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಮಾಯಾವತಿಯ ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸ ಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಹೇಳುತ್ತ ಹೀಗೆಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದರು (ಕೊಲ್ಕತ್ತ ೨೨.೯.೧೯):

“ನಾವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಾರೀರಿಕ ಕಷ್ಟವನ್ನನುಭವಿಸಿದ್ದೇವೋ ಅಥವಾ ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದಂತೆ ನೀವುಗಳು ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನೀವುಗಳು ಸಹಿಸದಷ್ಟನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಂತರ ಬಂದ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಸಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರೊಂ ದಿಗೆ ವರ್ತಿಸು. ನೀವುಗಳು ಕಷ್ಟ ಸಹಿಸಿದ್ದೀರಿ ಅಥವಾ ಈಗಲೂ ಸಹಿಸಬಲ್ಲೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈಗಿನವರೂ ಸಹಿಸಬಲ್ಲರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡ.”

೧೯೨೯ರಲ್ಲಿ ಸಂಘವು ತನ್ನ ಪರಿಚಾಲನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಯಿತು; ಅನೇಕ ಮೊಕ ದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ವಿರಚಾನಂದರು ಈ

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಶುದ್ಧಾನಂದರ ಸಹಾಯಕ್ಕಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ಸುಲಭ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದರು. ೧೯೨೯ರ ಜುಲೈ ೧೮ರಂದು ವಿರಚಾನಂದರು ಬಾಗ್‌ಬಜಾರಿನ ಮಠ ಮತ್ತು ನಿವೇದಿತಾ ವಿದ್ಯಾ ಲಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಬೇಕಾ ಯಿತು. ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ಆತ್ಮಬೋಧಾನಂದ ರಿದ್ದರು. ವಿರಚಾನಂದರು ಬಾಗ್‌ಬಜಾರಿನ ಉದ್ಬೋಧನ ಕಟ್ಟಡ ದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

೧೯೩೦ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಶುದ್ಧಾನಂದರು ತಮ್ಮ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ಮಠ ಮತ್ತು ಮಿಷನ್ನಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ರಜೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆಗ ವಿರಚಾನಂದರೇ ಹಂಗಾಮಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಿಸ ಲಟ್ಟರು. ಹಲವು ಬಾರಿ ಅವರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಸಂಜೆ ಬೇಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಾಗ ನಿವೇದಿತಾ ವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಳಾ ಸೇವಾ ವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉಪದೇಶ, ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿವೇ ದಿತಾ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿತೆಗೆ ಬಹು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯೆಯಾದ ಸಿಸ್ಟರ್ ಕ್ರಿಸ್ಟೀನ್ ೧೯೩೦ರ ಮಾರ್ಚ್ ೨೭ರಂದು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ದಿವಂಗತರಾದರು ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನ ತೆಂತಿಯೊಂದರಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂತು. ಏಪ್ರಿಲ್ ೮ರಂದು ಆ ವಿದ್ಯಾ ಲಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾವ್ರತಧಾರಿಣಿಯ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಭೆ ಯೊಂದನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ವಿರಚಾನಂದರು ಮಿಸ್ ಮ್ಯಾಕ್ಲಿ ಯಾಡ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿದರು.

ವಿರಚಾನಂದರು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲಾದರೊಮ್ಮೆ ಶ್ಯಾಮ್ ಬಜಾರಿನ 'ದೇಶಬಂಧು ಪಾರ್ಕ್'ನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬರು ತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಉದ್ಬೋಧನ ಮಠದಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ 'ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದ'ದ ಕರ್ತೃವಾದ ಆದರಣೀಯ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾ ಶಯರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿರಚಾನಂದರು ವರಾಹ ನಗರದ ಮಠದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಶಿಷ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ತಿಳಿದದ್ದು ಅವರಿಂದಲೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯರೆಂದರೆ ವಿರಚಾನಂದರಿಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹಾಗೂ ಅಸೀಮ ಶ್ರದ್ಧೆ. ಜುಲೈ ೧೫ರಂದು (೧೯೩೦) ಅವರ ೭೭ನೇ ಜನ್ಮದಿನದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಮಠದಿಂದ ೪೫ ಮಂದಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿ- ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿರಚಾನಂದರು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದರು.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ವಿವೇಕಪ್ರಭ